Noh bin Atan @ Khamis lwn Shakila bte Mohamed

MAHKAMAH TINGGI SYARIAH (KUALA LUMPUR) — KES MAL BIL 38/95
ABU BAKAR AHMAD H
16 JUN 1997

Undang-Undang Islam *— Bidang kuasa — Mahkamah Syariah — Sama ada Mahkamah Tinggi Syariah Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur mempunyai bidang kuasa mendengar tuntutan harta sepencarian yang lafaz talak telah disahkan oleh Mahkamah Syariah negeri Selangor — Sama ada tuntutan harta sepencarian yang terletak di negeri Selangor boleh dibuat — Akta Undang-Undang Keluarga Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1984 ss 4, 58(1) & (3) — Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam (Selangor) 1984 s 58(1) & (3) — Akta Pentadbiran Undang-Undang Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1993 ss 46 & 47*

Undang-Undang Islam *— Harta sepencarian — Permohonan harta sepencarian selepas perceraian — Perceraian berlaku di negeri Selangor — Sama ada Akta Undang-Undang Keluarga Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1984 terpakai*

Dalam kes ini, pihak menuntut dan pihak kena tuntut telah bercerai di negeri Selangor mengikut perakuan cerai yang dikeluarkan oleh Pejabat Pendaftaran Perkahwinan, Perceraian dan Rujuk Orang Islam bertarikh 1 Mac 1994 yang mensabitkan jatuh talak satu jumlah dua pada 5 Julai 1991. Pihak yang kena tuntut telah mengemukakan permohonan rayuan dalam Mahkamah Tinggi (Rayuan) Syariah Negeri Selangor di Shah Alam ke atas keputusan Mahkamah Rendah Syariah Gombak. Rayuan tersebut ditolak dan keputusan mensabitkan jatuh talak pada 5 Julai 1991 dikekalkan. Dalam masa menunggu keputusan rayuan tersebut, pihak yang menuntut telah mengemukakan tuntutan harta sepencarian ke atas sebuah rumah di Shah Alam di Mahkamah Tinggi Syariah Wilayah Persekutuan. Kes ini kemudian disebut dan ditangguh beberapa kali untuk menunggu keputusan kes rayuan oleh pihak yang kena tuntut yang dibuat di Mahkamah Tinggi (Rayuan) Syariah Negeri Selangor.

Wakil pihak yang kena tuntut telah mengemukakan persoalan bidang kuasa mahkamah. Semasa tuntutan harta sepencarian dibuat oleh pihak yang menuntut, beliau menetap di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur dan pihak yang kena tuntut pula tinggal di Selangor.

Diputuskan, menolak permohonan tuntutan harta sepencarian:

Mahkamah tidak mempunyai bidang kuasa kerana pihak yang menuntut dan pihak yang kena tuntut telah bercerai di negeri Selangor dan mahkamah yang mempunyai bidang kuasa ialah Mahkamah Syariah Negeri Selangor. Tambahan pula, ss 46 dan 47 Akta Pentadbiran Undang-Undang Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1993 dan s 4 Akta Undang-Undang Keluarga Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1984 tidak terpakai dalam kes ini kecuali dengan sebab kematian atau mana-mana negeri yang tidak memperuntukkan bidang

kuasa tuntutan harta sepencarian semasa membenarkan lafaz talak atau membuat perintah perceraian (lihat ms 629E–F).

Undang-undang yang dirujuk

Akta Pentadbiran Undang-Undang Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1993 ss 46, 47

Akta Undang-Undang Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1993 s 46

Akta Undang-Undang Keluarga Islam (Selangor) 1984 s 58

Akta Undang-Undang Keluarga Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1984 s 4

Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam (Selangor) (No 4 tahun 1984) ss 54(5), 58(1), (3)

Kamar Ainiah bte Kamaruzaman (*Kamar Ainiah, Raziff & Co*) bagi pihak yang menuntut.

Haji Sulaiman Abdullah (*Zain & Co*) bagi pihak yang kena tuntut.

Abu Bakar Ahmad H: Kes tuntutan harta sepencarian iaitu sebuah rumah yang beralamat No 15, Jalan Kail 19/33, Sek 19C, 40000 Shah Alam, Selangor.

Pihak yang menuntut iaitu Noh bin Atan @ Khamis diwakili oleh peguamnya Puan Kamar Ainiah bte Kamaruzaman dari Tetuan Kamar Ainiah, Raziff & Co, peguam syarie. Dan manakala pihak yang kena tuntut iaitu Shakila bte Mohammed diwakili oleh peguam Tuan Haji Sulaiman bin Abdullah dari Tetuan Zain & Co.

Latar belakang pihak yang menuntut dan yang kena tuntut dalam kes tuntutan ini

Pihak yang menuntut dan pihak yang kena tuntut kedua-dua mereka adalah bekas suami isteri. Mereka telah bercerai di Negeri Selangor mengikut salinan surat perakuan cerai bil 10/94 yang telah dikeluarkan oleh Pejabat Pendaftaran Perkahwinan, Perceraian dan Rujuk Orang Islam Shah Alam bertarikh 1 Mac 1994 di bawah s 54(5) Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam Selangor (No 4 tahun 1984) yang telah disabitkan dengan jatuh talaq satu jumlah talaq dua pada tarikh 5 Julai 1991.

Pihak yang kena tuntut dalam kes tuntutan ini telah mengemukakan permohonan membuat rayuan dalam Mahkamah Tinggi (Rayuan) Syariah Negeri Selangor Darul Ehsan di Shah Alam. Kes Rayuan Bil 10/93 di atas keputusan Mahkamah Rendah Syariah Gombak Kes Bil 73/93 yang dibuat pada 10 Disember 1993 mensabitkan dengan talaq dan notis rayuan pada tarikh yang sama.

Kes Rayuan Bil 10/93 telah diputuskan pada 20 Jun 1996 dengan keputusan menolak permohonan perayu atau pihak yang kena tuntut dalam kes ini dan keputusan Mahkamah Rendah Syariah Gombak mensabitkan jatuh talaq pada 5 Julai 1991 dikekalkan.

Dalam masa menunggu keputusan kes rayuan tersebut, pihak bekas suami iaitu Noh bin Atan @ Khamis telah mengemukakan tuntutan harta sepencarian, iaitu sebuah rumah yang terletak di alamat No 15, Jalan Kail 19/33, Sek 19C, 40000 Shah Alam dalam Negeri Selangor, di Mahkamah Tinggi Syariah Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, iaitu Kes Bil 38/95. Kes ini telah difailkan di mahkamah ini pada 27 April 1995 dan sebutan kali pertama pada 15 Jun 1995 ditangguhkan, tarikh akan ditetapkan kemudian setelah mendapat keputusan Kes Rayuan Bil 10/93 dari Mahkamah Tinggi (Rayuan) Shah Alam Selangor dan seterusnya kes ini disebut beberapa kali setelah ikatan penyata tuntutan yang menuntut telah dijawab oleh pihak yang kena tuntut dengan dikemukakan penyata pembelaan dan tuntutan balas dari pihak yang kena tuntut dan jawapan kepada tuntutan balas daripada yang menuntut serta pindaan pembelaan dan tuntutan balas daripada pihak yang kena tuntut.

Pada tarikh 7 Mei 1997 jam 2.30 petang, kes ini dimulakan untuk menjalankan perbicaraan dan wakil yang menuntut telah bersedia untuk meneruskan perbicaraan kes ini kerana penyata tuntutan balas telah dimasukkan oleh pihak wakil yang kena tuntut. Wakil yang kena tuntut mengemukakan kepada mahkamah mengenai bidang kuasa mahkamah ini walaupun terlewat tapi perkara ini adalah penting kerana ini menentukan bidang kuasa. Tanpa bidang kuasa perbicaraan dan keputusan yang dibuat oleh mahkamah adalah tidak sah. Dirujuk dalam kes ini iaitu pihak pemohon semasa membuat permohonan ini, ia tinggal di Wilayah Persekutuan dan yang kena tuntut tinggal di Selangor dan perceraian pasangan ini berlaku di negeri Selangor. Tuntutan dibuat oleh yang menuntut iaitu menuntut harta sepencarian yang terletak di negeri Selangor. Mahkamah Syariah di Malaysia pada amnya mempunyai bidang kuasa di atas tuntutan harta sepencarian jika pihak-pihak yang terlibat itu adalah orang-orang Islam, sama ada peruntukan bidang kuasa tuntutan harta sepencarian di bawah undang-undang pentadbiran Islam atau di bawah peruntukan Akta Undang-Undang Keluarga Islam 1984. Pihak wakil yang kena tuntut merujuk di bawah s 58(1) dan (3). Kuasa mahkamah memerintah pembahagian harta sepencarian diperuntukkan di bawah Akta Undang-Undang Keluarga Islam di Wilayah Persekutuan iaitu, s 58(1):

> Mahkamah adalah mempunyai kuasa apabila membenarkan lafaz talaq atau apabila membuat suatu perintah perceraian, memerintah supaya apa-apa aset yang diperolehi oleh pihak-pihak itu dalam masa perkahwinan dengan usaha bersama mereka dibahagikan antara mereka atau supaya mana-mana aset itu dijual dan hasil jualan itu dibahagi antara pihak-pihak itu.

dan s 58(3):

> Mahkamah adalah mempunyai kuasa apabila membenarkan lafaz talaq atau apabila membenarkan perintah perceraian, memerintah supaya apa-apa aset yang diperolehi dalam masa perkahwinan dengan usaha tunggal satu pihak kepada perkahwinan itu dibahagi antara mereka atau supaya mana-mana aset itu dijual dan hasil jualan itu dibahagi antara pihak-pihak itu.

Peruntukan bidang kuasa Mahkamah Syariah Selangor di atas tuntutan harta sepencarian telah diperuntukkan di bawah s 58(1) dan (3) di bawah

Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam Selangor (Enakmen No 4 tahun 1984) yang mempunyai kuasa yang sama seperti yang diperuntukkan dalam Akta Undang-Undang Keluarga Islam Wilayah Persekutuan 1984. A

Seksyen 58(1) dan (3) adalah jelas dan nyata memberikuasa kepada mahkamah yang membenarkan lafaz talaq atau membuat satu perintah perceraian, kuasa membuat perintah pembahagian harta sepencarian atau pihak-pihak yang bercerai itu ada mempunyai hak membuat tuntutan harta sepencarian di mahkamah yang membenarkan lafaz talaq atau membuat perintah perceraian. B

Pihak wakil yang menuntut berhujah bahawa s 58 ada memperuntukkan bidang kuasa jika dibaca bersama s 4 Akta Undang-Undang Keluarga Islam Wilayah Persekutuan 1984. C

Perlu diteliti kehendak peruntukan s 58(1) dan (3). Seksyen ini bukan sahaja diberikuasa semasa mahkamah ini membenarkan lafaz cerai atau perintah perceraian tapi sebenarnya kuasa diberi kepada mahkamah itu setelah disabitkan berlaku perceraian untuk memerintahkan atau memberi hak tuntutan harta sepencarian. Setelah berlaku perceraian itu tidak timbul di mana pihak yang bercerai tinggal. Seksyen 4 Akta Undang-Undang Keluarga Islam Wilayah-Wilayah Persekutuan 1984 tidak terpakai dan juga s 46 Akta Undang-Undang Islam Wilayah-Wilayah Persekutuan 1993. D

Peruntukan s 58 diperuntukkan dengan tujuan menyelesaikan hak masing-masing mengikut hukum syarak. Khususnya peruntukan ini iaitu menyelesaikan harta sepencarian setelah terputusnya ikatan perkahwinan dengan sebab sabitnya perceraian. E

Peruntukan ini adalah khusus bagi pasangan yang bercerai dengan kebenaran mahkamah atau dengan perintah mahkamah.

Mahkamah mendapati pasangan dalam kes tuntutan ini bercerai dalam negeri Selangor dan kuasanya telah diberi kepada mahkamah atau mahkamah tersebut mempunyai bidang kuasa membahagikan harta sepencarian atau membuat perintah harta sepencarian di bawah s 58(1) dan (3) Akta Undang-Undang Keluarga Islam Selangor (No 4 tahun 1984). Dan mahkamah mendapati pemohon dalam kes ini telah memfailkan kes ini pada 27 April 1995 sedangkan kes permohonan fasakh itu telah dibuat rayuan ke Mahkamah Tinggi Syariah Selangor (keputusan kes rayuan tersebut dikeluarkan pada 20 Jun 1996) dan sepatutnya mahkamah ini lebih awal lagi atau pada masa sebutan menolak kes ini dengan alasan mengikut s 58(1) dan (3) Akta Undang-Undang Keluarga Islam Wilayah-Wilayah Persekutuan. F G H

Kerana didapati di Selangor sudah ada bidang kuasa mengenai tuntutan harta sepencarian mengikut seksyen tersebut, mahkamah ini tidak ada bidang kuasa dan ss 46 dan 47 Akta Pentadbiran Undang-Undang Islam Wilayah-Wilayah Persekutuan 1993 tidak terpakai.

Seksyen-seksyen 46 dan 47 Akta Pentadbiran Undang-Undang Islam Wilayah-Wilayah Persekutuan 1993 terpakai bagi pasangan yang bercerai di Wilayah Persekutuan atau di luar Wilayah Persekutuan. Mahkamah ini ada bidang kuasa secara umum ke atas pihak-pihak yang bercerai dengan sebab kematian mana-mana pihak, maka dalam keadaan ini hendaklah I

dirujuk di bawah s 4 Akta Undang-Undang Keluarga Islam Wilayah-Wilayah Persekutuan 1984. Untuk membolehkan permohonan tuntutan harta sepencarian di mana harta itu berada, tidak ada halangan di segi peruntukan undang-undang yang ada pada masa sekarang, atau bagi pasangan yang bercerai di luar Wilayah Persekutuan, jika semasa mahkamah membuat pengesahan atau membenarkan talaq atau perintah mensabitkan perceraian tidak ada peruntukan khusus perintah membahagikan harta sepencarian. Dalam kes begini, menurut ss 46 dan 47 Akta Pentadbiran Undang-Undang Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1993, mahkamah ada bidang kuasa setelah dirujuk s 4 Akta Undang-Undang Keluarga Islam Wilayah-Wilayah Persekutuan 1984.

Dengan ini mahkamah menolak kes ini atau kes permohonan harta sepencarian kerana mahkamah ini tidak ada bidang kuasa dengan alasan:

(1) Pasangan dalam kes ini telah bercerai di Selangor dan Mahkamah Negeri telah diperuntukkan di bawah s 58 Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam Selangor (No 4 tahun 1984) mempunyai bidang kuasa memerintah harta sepencarian atau mana-mana pihak dalam perceraian tersebut ada mempunyai hak membuat tuntutan harta sepencarian di mahkamah tersebut.

(2) Seksyen-seksyen 46 dan 47 Akta Pentadbiran Undang-Undang Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1993 dan s 4 Akta Undang-Undang Keluarga Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1984 tidak terpakai bagi kes tuntutan ini kecuali jika pasangan yang bercerai dengan sebab kematian atau mana-mana negeri tidak memperuntukkan bidang kuasa tuntutan harta sepencarian semasa membenarkan lafaz talaq atau membuat perintah perceraian bolehlah dirujuk di bawah seksyen tersebut untuk mencapai keadilan di antara pihak-pihak yang terlibat mengenai harta sepencarian.

(3) Perceraian pasangan ini telah disabitkan jatuh talaq oleh Mahkamah Rendah Syariah Gombak Negeri Selangor. Mahkamah tersebut mempunyai kuasa memerintah harta sepencarian di bawah s 58 Enakmen Undang-Undang Keluarga Islam Selangor 1984. Peruntukan ini untuk menyelesaikan hak masing-masing mengenai harta sepencarian mengikut hukum syarak setelah terputusnya ikatan perkahwinan walaupun pemohon tinggal di Wilayah Persekutuan. Mengikut peruntukan di bawah s 4 Akta Undang-Undang Keluarga Islam Wilayah-Wilayah Persekutuan 1984, pemohon berhak mengemukakan permohonan. Peruntukan ini adalah sebagai syarat tetapi syarat ini tidak boleh diambil kira kerana telah wujud hukum syarak yang telah diperuntukkan oleh s 58 Akta Undang-Undang Keluarga Islam Selangor.

Mengikut kaedah 'Perkara yang sabit dengan syarak diutamakan daripada sabit dengan syarat', ss 46 dan 47 Akta Pentadbiran Undang-Undang Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1993 memperuntukkan bidang kuasa secara am mengenai tuntutan harta sepencarian dan s 58 Akta Undang-Undang Keluarga Islam (Wilayah-Wilayah Persekutuan) 1993 (sama juga yang diperuntukkan dalam Akta Undang-Undang Keluarga Islam

(Selangor) 1984) memperuntukkan bidang kuasa secara khusus pembahagian harta sepencarian setelah mahkamah itu membuat perintah perceraian mengikut kaedah umum dan khusus.

Dalam kes ini di mana terdapat perbezaan pendapat, kata Abu Bakar Al-Sharif hendaklah dipegang dan dilaksanakan secara umum selama tidak ketahui perkara yang khususnya. Dalam pada itu, pendapat Abu Abbas dan Abu Said Al-Hudri dan Abu Ishak Al Mawazi tidak boleh berpegang secara umum sehingga diteliti dalil khusus. Apabila tidak didapati hendaklah dipegang secara umum.

Maka s 58 Akta Undang-Undang Keluarga Islam Selangor 1984 mempunyai bidang kuasa khas setelah membenarkan lafaz talaq atau perintah perceraian pasangan dalam kes ini.

Permohonan tuntutan harta sepencarian ditolak.

Dilaporkan oleh Mohamed Azam Mohamed Adil